

[Miljøministeren]

hr. Knud Lind denne gang ikke hører efter mig, så må det vist stå 1-1.

Så vil jeg gerne sige til hr. Knud Lind – der er synligt optaget af andre ting – at jeg faktisk ikke er kommet med nogen angreb på dansk landbrug, og jeg ved ikke, om hr. Knud Lind hørte, hvad jeg sagde om tidsfordriv, ellers er der måske nogen omkring ham, der lige kan sige det til ham.

Til fru Dorte Bennedsen, som var inde på talene – de ting, der stod på side 11 – vil jeg gerne sige, at det, vi hentydede til, var faktisk redegørelsen. Jeg tror nok, at vi, da vi lavede redegørelsen, havde en eller anden forestilling om, at der ville blive en hel del diskussion om indholdet.

Formanden:

Jeg kan se, at i hvert fald en enkelt af ordførerne har svært ved at følge forhandlingerne. Må vi bede om lidt ro i salen.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg tror nok, at landbrugsministeren og jeg, og dermed altså også regeringen, mente, at der ville blive stor diskussion om denne redegørelses konklusioner. Jeg tror nok, vi havde forestillet os, at der måske var enkelte organisationer, der satte spørgsmålstejn ved dem. Derfor kom vi med de afsluttende bemærkninger, som vi gjorde, og det var i og for sig ikke møntet på fremtiden, men på selve redegørelsen. Det er mere sådan til almindelig opklaring, at uanset om udvaskningen er reduceret med 10 eller 20 pct. eller måske 15 pct., er det ikke nødvendigt at diskutere det, for udviklingsretningen er ikke rigtig. Og det var det, vi egentlig tog højde for med de afsluttende bemærkninger.

Så vil jeg gerne sige til fru Dorte Bennedsen, der siger, at vi skriver om alt det, der sker i industrien, at jeg sådan set er glad for, at fru Dorte Bennedsen læser op om det. Så kan fru Dorte Bennedsen måske også selv regne ud, hvad det indebærer, når vi siger, at vi har anvendt en lang række instrumenter i industrien, og det har vi faktisk ikke gjort inden for dansk landbrug. Og det er klart, at de instrumenter bliver vi nødt til at overveje at anvende i landbruget, eftersom vi ikke har nået de mål, vi satte os.

Til hr. Leif Hermann vil jeg gerne sige, at der bliver ikke kun tale om belysninger og vurderinger. Regeringen vil også komme med forslag

til, hvad der skal gøres, for at man kan opnå bæredygtige landbrug. Det er altså ikke kun et spørgsmål om belysninger og vurderinger, men også et spørgsmål om, hvad vi vil gøre for at nå frem til et bæredygtigt landbrug, under den forudsætning naturligvis, at det er lykkedes os at belyse det på den tid, der er til rådighed.

Så vil jeg gerne på regeringens vegne afvise dagsordensforslaget. Og det vil jeg gøre, fordi jeg synes, det går lidt ud over den tidsmæssige ramme, som vi har diskuteret.

Og så synes jeg faktisk også, at det er en lidt ejendommelig dagsorden, der er blevet udarbejdet. For det første forudsætter man fuldstændig eksplicit, at en bæredygtig udvikling i landbruget betyder nedsættelse af forbruget af kvælstof. Jeg skal ikke afvise, at det er sådan. Men man kunne vel nok forestille sig et bæredygtigt landbrug, som i og for sig ikke betød, at landet som helhed havde nedsat forbruget af kvælstof.

Så er jeg helt enig i, at det uden videre er åbenbart, at hvis vi skal have et bæredygtigt landbrug, så skal der i hvert fald en bedre udnyttelse af husdyrgødningen til. Det er også tænkeligt, at vi skal diskutere afgrødevalg, men det er dog ikke nødvendigvis sikkert, at det er et ændret afgrødevalg, der skal til. Det er vel heller ikke så sikkert, at det er strukturændringer, der skal til, og det er vel ikke så sikkert, at kvoter er et hensigtsmæssigt styringsmiddel, eller at afgifter er det mest hensigtsmæssige styringsmiddel.

Jeg synes, det er meget svært på forhånd at sige, om det er hensigtsmæssigt f.eks. med kvoter. Vi har arbejdet noget med kvoter. Jeg har selv været tilhænger af kvotetanken i stedet for afgiftstanken. Men jeg er faktisk nået frem til, at det er højst usikkert, om kvoter er hensigtsmæssige. Jeg vil ikke afvise det på nuværende tidspunkt, men hverken jeg, landbrugsministeren eller regeringen vil i hvert fald binde sig til, at forslagene bør omfatte kvoter, hvis det nu viser sig, at det ikke er hensigtsmæssigt.

Og så vil jeg også gerne sige om de sidste bemærkninger her, at ...

Formanden:

Der er for mange, der har taget ordet. Det er faktisk miljøministeren, der har det.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jamen det gør måske ikke så meget.